

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 02/05/18

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Θέμα: «Υποβολή διαμαρτυρίας για το νομοσχέδιο «Διαρθρωτικά μέτρα για την πρόσβαση στο λιγνίτη και το περαιτέρω άνοιγμα της χονδρεμπορικής αγοράς ηλεκτρισμού»»

Σχετικά με τη συνημμένη επιστολή, μέσω email, παρακαλείσθε για τοποθέτηση σας, σε όσα εμπεριέχονται σε αυτή. Το θέμα ενδιαφέρει αρκετούς συμπατριώτες και συγκεκριμένα μας το έθεσε ο κος -----

και μάλιστα ζητά να του μεταφέρουμε την απάντηση του αρμόδιου Υπουργού.

Ο αναφέρων βουλευτής

**Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Βουλευτής Αχαΐας
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος**

ΜΑ ΑΓ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΟΜΙΛΟΥ Δ.Ε.Η.

ΜΕΛΟΣ ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

ΑΝΑΓΝ. ΕΠΑΓΓΕΛΜ. ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΑΡ. ΑΠΟΦ. 1583/56 ΠΡΩΤ. ΑΘΗΝΩΝ

ΣΤΟΥΡΝΑΡΗ 73 - 75 104 32 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ.: 210 5220852 - 210 5238551

FAX: 210 5235.433 - E-mail: sdmdei@otenet.gr - www.sdmdei.gr

Αρ. Πρωτ: 212

Αθήνα, 23/4/2018

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΟΜΙΛΟΥ ΔΕΗ

προς την Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής για τη συζήτηση επί του Σχεδίου Νόμου «Διαρθρωτικά μέτρα για την πρόσβαση στο λιγνίτη και το περαιτέρω άνοιγμα της χονδρεμπορικής αγοράς ηλεκτρισμού».

Κατ' αρχήν σημειώνεται ότι το νομοσχέδιο κατατέθηκε αιφνιδιαστικά ως επείγον στη Βουλή, την περασμένη Πέμπτη 19.4.2018 το απόγευμα, με κατάργηση της διαδικασίας της διαβούλευσης από την οποία αποκλείστηκε το σωματείο όπως και όλοι οι άλλοι ενδιαφερόμενοι, να στείλουν σχολιασμούς και παρατηρήσεις που μόνο θετικά θα μπορούσαν να συνεισφέρουν στα πλαίσια του ανοιχτού διαλόγου και των δημοκρατικών διαδικασιών λειτουργίας.

Επιπλέον, λειτούργησε και δεύτερος κατά σειρά αποκλεισμός αφού στη συνέχεια αποκλείστηκαν εμπλεκόμενοι φορείς για παράσταση και παρέμβαση στην Επιτροπή σας, μεταξύ των οποίων και το σωματείο μας, παρότι σας στείλαμε γραπτό αίτημα ακρόασης στις 21.4.2018, αμέσως μόλις πληροφορηθήκαμε τη λειτουργία της Επιτροπής σας. Σήμερα Δευτέρα πρωί, 23.4.2018, ενημερωθήκαμε τηλεφωνικά από το αρμόδιο τμήμα επιτροπών ότι ο κατάλογος των παρεμβαλλόντων έκλεισε την Παρασκευή το πρωί 20.4.2018 και δεν πρόκειται να γίνει δεκτό το αίτημα ακρόασης που υποβάλαμε παρότι η Επιτροπή θα συνεδριάσει εντός της ημέρας άλλες δύο φορές.

Κατόπιν αυτού, σε μια ύστατη προσπάθεια να ακουστούν οι απόψεις και θέσεις του Συλλόγου που εκπροσωπεί τους Διπλωματούχους Μηχανικών του Ομίλου ΔΕΗ και του ΑΔΜΗΕ καταθέτουμε στην Επιτροπή σας σήμερα 23.4.2014 και κατά τη διάρκεια των σημερινών συνεδριάσεων σας, το παρόν υπόμνημα.

Η Κυβέρνηση προχωράει στη διάλυση - εκποίηση της ΔΕΗ, που είναι η πλέον στρατηγικής σημασίας Επιχείρηση της χώρας, στο πλαίσιο ικανοποίησης οποιασδήποτε απαίτησης των δανειστών, των θεσμών και των εγχώριων και ξένων επιχειρηματικών συμφερόντων.

Χαρίζεται δημόσια περιουσία όπως και η διαχείρισή της με ιδιαίτερα σημαντική, οικονομική και Εθνική αξία και με προδιαγεγραμμένες καταστροφικές συνέπειες της πράξης αυτής.

Η προτεινόμενη λύση της ιδιωτικοποίησης του 40% των λιγνιτικών μονάδων μέσω του πλέον αμφιλεγόμενου εργαλείου της αποεπένδυσης, φαινομενικά, αποτελεί για την Κυβέρνηση την απλούστερη λύση. Το δύσκολο ερώτημα για την Κυβέρνηση είναι πώς θα τηρήσει τους όρους του Μνημονίου με το φαινομενικά μεγάλο πλεονέκτημα μιας ιδιωτικοποίησης, να είναι η ενισχυμένη δέσμευση της Κυβέρνησης απέναντι στους όρους του Μνημονίου και των σκληρών εισοδηματικών περιορισμών.

Από την άλλη όμως, η προτεινόμενη λύση της Κυβέρνησης συνιστά επιλογή υψηλού κινδύνου, καθώς μπορεί να οδηγήσει σε καταστροφικά αποτελέσματα για το σύνολο της οικονομίας, αντίστοιχα με αυτά που προκάλεσαν τα ποικίλων αποχρώσεων και διαβαθμίσεων μοντέλα που δοκιμάστηκαν και εφαρμόστηκαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών στις κυριότερες οικονομίες του πλανήτη.

Καθώς είκοσι χρόνια μετά την υιοθέτηση των σχετικών νομοθεσιών και οδηγιών, τα μοντέλα κάθε φάσματος και χροιάς που δοκιμάστηκαν μέχρι σήμερα παρουσίασαν «αντί ανταγωνισμού» αύξηση της συγκεντροποίησης, «αντί μείωση» αύξηση των τιμών της kWh και αδυναμία ρύθμισης και ελέγχου της άσκησης μονοπωλιακών πρακτικών.

Μια ιδιωτικοποίηση (στην ουσία μια εφάπαξ μεταβίβαση του όποιου πλούτου από το δημόσιο τομέα προς τους ιδιώτες) σχεδιάζεται ώστε:

- α) να εξασφαλίσει μια οικονομική αποτελεσματικότητα και
- β) να επιτύχει ταυτόχρονα τη μεγαλύτερη δυνατή πρόσοδο για το κράτος.

Όσον αφορά τον πρώτο στόχο, η απόκτηση πλήρους προσόδου είναι βεβαίως σημαντική καθώς το κράτος πρέπει να διασφαλίσει έσοδα και οποιαδήποτε υποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης, λόγω της κρίσης και συνεπάγεται ένα πραγματικό κοινωνικό κόστος, γιατί αναγκάζει την κυβέρνηση να βρει περισσότερο χρήμα με υπερβολική φορολόγηση.

Και αν ακόμη υποθέσουμε ότι σχεδιάζεται η καλύτερη πλειοδοτική διαδικασία για τη μεγιστοποίηση της εισπραττόμενης από την πώληση αξίας, η Κυβέρνηση δεν μπορεί να εξασφαλίσει ότι θα κερδίσει στον πλειστηριασμό ο πιο αποτελεσματικός επενδυτής-παραγωγός ή αυτός που θα τηρήσει τις δεσμεύσεις του.

Ο δεύτερος στόχος, ο στόχος της αποτελεσματικότητας, συνιστά και το μεγάλο διακύβευμα για την Κυβέρνηση, καθώς αυτό συνδέεται άρρηκτα με τα θέματα της κατανομής του πλούτου. Η έλλειψη ενδιαφέροντος για την κατανομή μπορεί σε μερικά χρόνια να κατατρέχει την οικονομία, όχι μόνο με τη μορφή κοινωνικής αναταραχής, αλλά και με τη στενότερη έννοια μιας μακροχρόνιας οικονομικής αναποτελεσματικότητας.

Σημειωτέον, ότι η σύγχρονη Ελληνική πραγματικότητα αποτέλεσε, ουσιαστικά, προϊόν της αξιοποίησης των φυσικών αποθεμάτων λιγνίτη που δημιουργήθηκαν στο χώρο μας κατά τη διάρκεια εκατομμυρίων χρόνων βιολογικής εξέλιξης. Όλες οι εξελίξεις των τελευταίων 60 χρόνων, οικονομικές, πολιτικές ή κοινωνικές συνδέονται ως προς τη φύση τους, με κάποιο τρόπο, με την μαζική αξιοποίηση της εκλυόμενης ενέργειας από την καύση των μισών περίπου αποθεμάτων λιγνίτη της Χώρας μας.

Εκποιώντας, υπολειπургώνοντας ή κλείνοντας όμως λιγνιτικές μονάδες και απαξιώνοντας σε μια νύχτα 60 χρόνια πρότυπης χρήσης ενέργειας, εξαλείφονται χιλιάδες θέσεις εργασίας στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας με σημαντικές επιπτώσεις στις τοπικές κοινωνίες αλλά και σε κάθε άλλη οικονομική δραστηριότητα.

Μια καθολική εποπτεία της ιστορίας της τεχνολογικής εξέλιξης του περασμένου αιώνα καθώς και των νέων εναλλακτικών τεχνολογιών (σε ότι βαθμό έχουν αναπτυχθεί) μας επιβάλλει τη διαπίστωση ότι απαιτούνται σημαντικές τεχνολογικές πρόοδοι και μεγάλα βήματα προκειμένου να επιτευχθεί ένα βιώσιμο ενεργειακό μέλλον που θα βασίζεται στις ΑΠΕ.

Πρόσφατες δε εργασίες των R. Kümmel (2011), Ayres (2007-12) , D.Stern (2009-11) έχουν υποστηρίξει ότι η διαθεσιμότητα των ενεργειακών πηγών και η θερμοδυναμική αποτελεσματικότητα της μετατροπής τους σε χρήσιμο έργο- εξέργεια- έχουν παίξει καθοριστικό ρόλο στην προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης στις βιομηχανικές και αναδυόμενες οικονομίες.

Αντιπαραβάλλοντας τα μοντέλα τους στην καμπύλη ανάπτυξης των ΗΠΑ, της Αγγλίας και της Ιαπωνίας σε όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα, κατέδειξαν πέρα από κάθε αμφιβολία, ότι τα οφέλη από την αύξηση της παραγωγικότητας στις βιομηχανικές κοινωνίες οφείλονται κατά κύριο λόγο

στην «αύξηση της θερμοδυναμικής αποδοτικότητας, μέσω της οποίας η ενέργεια και οι πρώτες ύλες μετατρέπονται σε χρήσιμο έργο».

Είναι οι νόμοι της θερμοδυναμικής αυτοί που θεμελιώνουν και καθορίζουν το επίπεδο παραγωγικότητας της οικονομίας, που μαζί με τις τεχνολογικές καινοτομίες και τις νέες μορφές οργάνωσης και τον πολιτισμό συνδιαμορφώνουν το νόμο της Οικονομίας: ο πλούτος κατανέμεται στις αγορές και ο πολιτισμός- το νομικό πλαίσιο- καθορίζει μια κοινωνικά επιθυμητή (ή αποδεκτή) κατανομή της ευημερίας.

Η παγκόσμια ενεργειακή μετάβαση θα είναι παρατεταμένη (20-50 χρόνια) και δαπανηρή.

Όλες οι χώρες του κόσμου χρησιμοποιούν και προωθούν πρωτίστως τις εγχώριες πηγές ενέργειας για τις ενεργειακές τους ανάγκες. Για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, οι περισσότερες χώρες χρησιμοποιούν εγχώρια κοιτάσματα άνθρακα, που συμπληρώνεται από τα πυρηνικά καύσιμα και μικρό ποσοστό των υγρών υδρογονανθράκων και ΑΠΕ.

Στο μεταξύ, έως τότε, οι πλέον αποτελεσματικές επενδύσεις θα είναι οι επενδύσεις στις δευτερεύουσες εκείνες καινοτομίες των προηγμένων συμβατικών τεχνολογιών σε ήδη εγκατεστημένες μονάδες ή σε καινούργιες για την αύξηση της απόδοσης.

Είναι ο μόνος τρόπος να παρατείνουμε την υπέρτατη καλοτυχία και την όποια ευμάρεια μας έμεινε, την όποια πολιτική και ενεργειακή ανεξαρτησία, για μερικές δεκαετίες ακόμη, αλλά ταυτόχρονα να προετοιμαστούμε για να γεφυρώσουμε κατάλληλα το παρόν ενεργειακό μας καθεστώς με αυτό που θα αναδυθεί τις επόμενες δεκαετίες.

Στο σημερινό παγκοσμιοποιημένο οικονομικό περιβάλλον καμιά επιχείρηση δεν μπορεί να ελπίζει ότι θα επιβιώσει, αν δεν μπορεί να αναμετρηθεί στα επίπεδα που θέτουν οι ηγέτες του κλάδου, σε όλα τα μέρη της γης.

Οι τυπικές θερμοδυναμικές αποδόσεις μονάδων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από άνθρακες στις δυτικές οικονομίες βρίσκονται κοντά στο 40%, ενώ οι τυπικές αποδόσεις των λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ βρίσκονται γύρω στο 30%.

Κάθε ευρώ δαπάνης για επιλεκτικές παρεμβάσεις σύγκλισης των αποδόσεων με αυτές των δυτικών οικονομιών μειώνει το κόστος παραγωγής, εξοικονομεί αποθέματα, ελαχιστοποιεί τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, δημιουργεί και διασφαλίζει θέσεις εργασίας, καθιστά την οικονομία ανταγωνιστικότερη, παράγει μεγαλύτερη ποσότητα συνολικού ΑΕΠ.

Εάν η εμπειρία ιδιωτικοποιήσεων διδάσκει κάτι, είναι ότι το κεντρικό θέμα της συζήτησης της ιδιωτικοποίησης πρέπει να επικεντρωθεί στη φύση των οργανωτικών αλλαγών - δομές κινήτρων, τεχνολογικές αλλαγές, οργανωσιακή αρχιτεκτονική - και όχι στην ευρεία ιδεολογική συζήτηση για το ρόλο και την αποτελεσματικότητα της δημόσιας ιδιοκτησίας.

Η αντικατάσταση του δημόσιου management με ένα ιδιωτικό δεν εξυπηρετεί από μόνο του το δημόσιο συμφέρον, όπως ακριβώς και η ιδιωτική ιδιοκτησία δεν υπήρξε ικανή για να μεγιστοποιήσει την αξία των μετόχων-agent theory.

Το βασικό ερώτημα είναι υπό ποιες συνθήκες-δομές κινήτρων- θα είναι πιο πιθανό οι διευθυντές να ενεργούν προς το δημόσιο συμφέρον.

Εν τέλει, η λογοδοσία και η εναρμόνιση με τα συμφέροντα των πολιτών πρέπει να είναι οι κατευθυντήριοι στόχοι.

Αυτό δεν σημαίνει ότι η κρατική ιδιοκτησία είναι πανάκεια και κατά συνέπεια πρέπει να λειτουργεί όπως λειτουργούσε μέχρι σήμερα. Οι μονοπωλιακές δομές, είτε στον δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα, είναι συνήθως αναποτελεσματικές.

Πώς όμως, θα μπορούσε να οργανωθεί ένα μονοπώλιο ώστε το μέλλον του να ανταγωνίζεται το παρόν του;

Αλλά για να ανασυνταχθεί ένας θεσμός είτε πρόκειται για μια επιχείρηση, είτε για ένα συνδικάτο ή μια κυβέρνηση- απαιτείται πάντοτε να λαμβάνονται τρία μέτρα.

1. Να εγκαταλειφθούν όλα όσα δεν λειτουργούν, όσα δεν λειτούργησαν ποτέ, όλα όσα έχασαν πια τη χρησιμότητα τους και τη δυνατότητα τους να συνεισφέρουν.
2. Να συγκεντρωθεί η προσοχή στα πράγματα που αποδίδουν, στα πράγματα που παράγουν αποτελέσματα, στα πράγματα που βελτιώνουν την ικανότητα της οργάνωσης να αποδίδει έργο, και
3. Να αναλυθούν οι καταστάσεις μισοεπιτυχίας και οι καταστάσεις μισοαποτυχίας. Μια ανάκαμψη απαιτεί να εγκαταλειφθούν όσα δεν παράγουν έργο και να ενεργοποιηθούν όσα παράγουν έργο.

Η ιδιωτικοποίηση δεν επιβάλλεται από καμία οδηγία. Πρώτος επιτακτικός στόχος της οδηγίας είναι να διασφαλίσει ένα ανταγωνιστικό πλαίσιο. Η ιδιωτικοποίηση δεν είναι ούτε αναγκαία ούτε ικανή για τη δημιουργία ανταγωνιστικού πλαισίου.

Αν η ίδια η ιδιωτικοποίηση /διάσπαση είναι απλώς ο ένας τρόπος για να επιτευχθεί μια ανταγωνιστική οικονομία -η δημιουργία νέων επιχειρήσεων είναι ο άλλος.

Τα ιδιοκτησιακά δικαιώματα εύκολα καθιερώνονται και οποιαδήποτε μεταρρύθμιση μπορεί να καταστρέψει μερικά από αυτά. Οι μεταρρυθμίσεις και οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν μπορεί να είναι δύσκολο να ακυρωθούν αργότερα. Είναι σημαντικό να γίνουν τα πράγματα σωστά από την αρχή -ή, τουλάχιστον, όσο γίνεται πιο σωστά.

Υπάρχουν σοβαροί λόγοι να αναβληθεί η απόφαση σχετικά με την ιδιωτικοποίηση.

Οι χαμένες ευκαιρίες του παρελθόντος για σύμπραξη της ΔΕΗ μέσω στρατηγικού επενδυτή EDF και RWE, ώστε να γινόταν αισθητή η παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη μέσω ισχυρών συμμαχιών οδήγησαν στο διαμελισμό της μεγαλύτερης εταιρείας και την ανασφάλεια για το ενεργειακό μέλλον της Χώρας. Οι Ευρωπαίοι, παρολίγο, ενεργειακοί σύμμαχοι δεν στεναχωρήθηκαν ιδιαίτερα αφού κινήθηκαν γρήγορα και συμπράξαν σε εναλλακτικές αναδυόμενες αγορές, όπως έπραξε η RWE με τη γειτονική Τουρκία.

Οι δύο «μικρές ΔΕΗ» οι θυγατρικές δηλαδή του 2018 έρχονται ως καταστροφικότερες της προηγούμενης «μικρής ΔΕΗ» του 2014. Συνδυαζόμενες με τα NOME αφήνουν στη ΔΕΗ πελάτες που δεν είναι επιθυμητοί στους νυν παρόχους, ενώ ταυτόχρονα τα NOME παραμένουν μόνο για τη ΔΕΗ παρότι πλέον και τρίτοι (οι νέοι αγοραστές) θα έχουν δική τους λιγνιτική παραγωγή κατά συνέπεια και πρόσβαση σε αυτήν. Μέσω των NOME επιβάλλεται στη ΔΕΗ δε να διατηρήσει μόνο το 50% των πελατών της χωρίς να αποκτά κανένα έσοδο.

Παρότι στο τελευταίο συμπληρωματικό μνημόνιο (σελ 32) γίνεται σαφές ότι με την αποεπένδυση της λιγνιτικής παραγωγής της ΔΕΗ θα γίνει αποκλιμάκωση - μείωση των NOME, στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη.

Κατά συνέπεια εφεξής μια «μικρότερη» ΔΕΗ θα πρέπει πλέον να διαθέτει μεγαλύτερες ποσότητες NOME επιτείνοντας τις ήδη δυσμενείς οικονομικές επιπτώσεις για την επιχείρηση.

Δύο εταιρείες εκτιμητές θα υπολογίσουν την αξία των παγίων, θα διατηρηθούν τα στοιχεία απόρρητα και θα δοθούν στο ΔΣ της ΔΕΗ για να αποφασίσει, όταν πλέον θα έχουν γίνει οι διαγωνισμοί. Κατόπιν αυτού, ούτε η Βουλή θα έχει κάποιο ρόλο.

Στη «Μικρή ΔΕΗ» υπήρχε κατώτερο όριο βάσει της αξίας των παγίων που τότε είχε εκτιμηθεί περίπου 2 δις, παρότι και τότε στην αντίστοιχη παρέμβαση που κάναμε είχαμε προσδιορίσει με στοιχεία πολύ μεγαλύτερη την αξία των τότε παγίων. Επιπρόσθετα, η μικρή ΔΕΗ έδινε και διέξοδο στο άνοιγμα της λιανεμπορικής Αγοράς .

Σήμερα όμως δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη ελάχιστου ορίου για την πώληση των μονάδων που προοιωνίζει το χάρισμα των μονάδων σε όλους εκείνους που είχαν τη δυνατότητα να κατασκευάσουν δικές μονάδες λιγνιτικές παραγωγής εδώ και 15 χρόνια και δεν το έπραξαν περιμένοντας υπομονετικά το τρέχον νομοσχέδιο για να τις πάρουν άκοπα.

Τα χρήματα που θα εισέπραττε η ΔΕΗ με την εφαρμογή του Νόμου το 2014 πήγαιναν μόνο για επενδύσεις κυρίως για αντικατάσταση και αναβάθμιση των λιγνιτικών μονάδων κυρίως στη Δυτική Μακεδονία. Τώρα δεν προβλέπεται κάτι τέτοιο παρά μόνο κάποιες ελαφρύσεις στα τιμολόγια άνευ ουσιαστικής επενδυτικής αξίας στις πληττόμενες περιοχές.

Οι επενδύσεις που απασχόλησαν δεκάδες χιλιάδες πολίτες στην περιοχή, έδωσαν προστιθέμενη αξία, πνοή και ενίσχυσαν ουσιαστικά τη βιωσιμότητα των περιοχών της Δυτικής Μακεδονίας και της Μεγαλόπολης, για εξήντα και πλέον χρόνια εξαφανίζονται με μιας ανεπιστρεπτί, με τη δημιουργία πολλαπλών πληγών, ιδιαίτερα στην ευαίσθητη και πολυπαθή παραμεθόριο περιφέρεια της Δυτικής Μακεδονίας.

Στον προηγούμενο νόμο του 2014 περιλαμβανόταν το Αμύνταιο, όχι η Μεγαλόπολη, η Κομοτηνή και 850 MW υδροηλεκτρικών Μονάδων. Στο τρέχον Νομοσχέδιο το Αμύνταιο δεν συμπεριλαμβάνεται αλλά σύμφωνα με τις κυβερνητικές δηλώσεις θα υπάρξει για αυτό άλλη διαδικασία, χωρίς διαγωνισμό, με επιλογή της προσφορότερης λύσης και όχι απαραίτητα της μεγαλύτερης οικονομικής προσφοράς!

Για τη Μελίτη II πωλείται η άδεια, χωρίς να υποχρεώνεται ο νέος ιδιοκτήτης να προχωρήσει στην κατασκευή της όπως προέβλεπε ο παλιός νόμος.

Το κυριότερο, προχωρά ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο απουσία Εθνικού Ενεργειακού Σχεδιασμού και καθορισμού του μίγματος καυσίμου τουλάχιστο για τα επόμενα είκοσι χρόνια. Πώς υπογράφονται καθημερινά και ασταμάτητα συμβάσεις ΑΠΕ για είκοσι συν πέντε έτη, πως καθιερώνονται διαδικασίες τύπου NOME, πώς σχεδιάζονται και προχωράνε για ψήφιση νομοσχέδια για πώληση λιγνιτικών μονάδων, όταν απουσιάζει παντελώς από τη Χώρα ο Ενεργειακός Σχεδιασμός αυτής;

Ο Ενεργειακός σχεδιασμός δεν είναι αυτός που πρέπει να περιλαμβάνει την ασφάλεια εφοδιασμού και να στοχεύει στην Εθνική Ανεξαρτησία και την ευημερία της Χώρας;

Επίσης σοβαρό εμφανίζεται το πρόβλημα με το λιγνιτικό τέλος στις περιοχές που υπάρχουν ΑΗΣ και Ορυχεία. Έως τώρα είναι 0,5% στο τζίρο της λιγνιτικής kwh. Με τη ψήφιση του νομοσχεδίου θα είναι 1,2 ευρώ /λιγνιτική kwh με αποτέλεσμα, εφεξής τα συνολικά ποσά να είναι τελικά πολύ λιγότερα για τις πληττόμενες περιοχές.

Ο περιορισμός της λειτουργίας της νέας μονάδας της Μεγαλόπολης (Άρθρο 3, παράγραφος 10, σχέδιο νόμου) σε ποσοστό μεγαλύτερο του 30% (από 850 MW, βάσει της εγκεκριμένης από τη ΡΑΕ Άδειας παραγωγής ΑΔ 01218 ΥΑ Δ5/ΗΛ/Α/Φ7/750/7280 - 4.7.2008, σε 500 MW) αποτελεί πρωτοφανή χειραγώγηση της αγοράς, εξανεμίζει τις προοπτικές απόσβεσης της επένδυσης αυτής και επιβαρύνει για άλλη μια φορά τον Έλληνα πολίτη και καταναλωτή.

Η ρύθμιση αυτή αποτελεί βίαιη παρέμβαση της Πολιτείας στην Αγορά η οποία λειτουργεί βάσει ρυθμίσεων της ΡΑΕ (Κώδικας Συναλλαγών Η/Ε και Κώδικας Διαχείρισης Εθνικού Συστήματος Μεταφοράς Η/Ε) και προφανώς οδηγεί στην έμμεση πριμοδότηση των υπό πώληση λιγνιτικών Μονάδων Μεγαλόπολης 3 & 4 ενώ ταυτόχρονα προκαλεί αδικαιολόγητη οικονομική ζημία της Επιχείρησης από την αδυναμία πλήρους εκμετάλλευσης της υπόψη Μονάδας.

Το Νομοσχέδιο ορίζει ότι αν δεν βρεθεί αγοραστής οι τρεις μονάδες θα πουληθούν χωρίς ελάχιστη τιμή. Μετά είναι σίγουρο παρά τις αντίθετες διαβεβαιώσεις ότι θα ακολουθήσουν τα νερά.

Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές παραμένουν σταθερά κλειδωμένες στα 2,7 περίπου δις παρά τα επανειλημμένα μέτρα που εξήγγελλε η Διοίκηση της ΔΕΗ για διακανονισμό οφειλών και διευκολύνσεις πληρωμής. Επιπλέον μέχρι το 2020, η ΔΕΗ θα πρέπει να παραμείνει υποχρεωτικά με το 50% των σημερινών πελατών της, χωρίς κανείς σήμερα να ξέρει πως θα υλοποιηθεί η απαίτηση αυτή.

Με την απόσχιση των εν λόγω λιγνιτικών μονάδων το πρόβλημα εισροών διογκώνεται για την εταιρεία αφού θα μειωθεί η παραγωγή, ενώ παράλληλα η ζήτηση λιανικής της ΔΕΗ θα παραμείνει στα ίδια επίπεδα, λόγω του σταθερού πελατολογίου της.

Το πλέον παράδοξο είναι ότι ενώ μέσω των ΝΟΜΕ ο χονδρέμπορος αγοράζει φθηνά εις βάρος της ΔΕΗ που υποχρεούται να προσφέρει ενέργεια αντί αυτός να τη διαθέσει στη εσωτερική αγορά ώστε να μειωθεί το ποσοστό λιανικής της ΔΕΗ, πολλές φορές κερδοσκοπώντας, την πουλά στο εξωτερικό, ενώ η ΔΕΗ αντίθετα αναγκάζεται να αγοράζει ακριβά από το εξωτερικό ενέργεια, για να καλύψει τις τρέχουσες ανάγκες της εσωτερικής αγοράς.

Η πώληση του 40% περίπου της λιγνιτικής παραγωγής (Μεγαλόπολη 3 και 4, συνολικά 600 MW, Μελίτη Ι, 330 MW και άδεια Μελίτης ΙΙ, 450 MW) οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια τη ΔΕΗ στην καταστροφή, αφού το τίμημα δεν προσδιορίζεται ούτε σαν ελάχιστο όριο. Οι Μονάδες αυτές είναι ευέλικτες, έχουν χαμηλό μεταβλητό κόστος και χαμηλές εκπομπές λόγω των μονάδων αποθείωσης που διαθέτουν και είναι οι μοναδικές λιγνιτικές μονάδες σήμερα που λειτουργούν με τον τρόπο αυτό. Ως αποτέλεσμα έχουν αυξημένες ώρες λειτουργίες και συμμετέχουν συνεχώς στο σύστημα χωρίς προβλήματα.

Στη συνέχεια παρατίθενται επιπλέον των παραπάνω ορισμένα ερωτήματα, από μια σειρά αυτών που τέθηκαν προς τη Διοίκηση της ΔΕΗ ΑΕ (10.1.2018 και 27.2.2018) και παραμένουν μέχρι σήμερα αναπάντητα, για να προβληματίσουν την Επιτροπή και τους Βουλευτές που θα κληθούν να ψηφίσουν ένα βιαστικό και πρόχειρο νομοσχέδιο με σοβαρές συνέπειες στην Εθνική Οικονομία, τον καταναλωτή, την Εθνική ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού και της αυτονομίας, τη χειραγώγηση της αγοράς και την κατασπατάληση των πόρων.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΞΑΓΓΕΛΘΕΙΣΑ ΠΩΛΗΣΗ ΤΩΝ ΑΗΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΗΣ ΙΙΙ, ΙV και ΜΕΛΙΤΗΣ Ι και ΙΙ (άδεια)

- 1) Η πρωτοφανής καθυστέρηση υπογραφής νέας τριετούς Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας σε συνέχεια της ισχύουσας η οποία έληξε την Τρίτη 27.2.2018, οφείλεται και στην εξαγγελθείσα αποεπένδυση των λιγνιτικών Μονάδων;
- 2) Οι εργαζόμενοι στις προς πώληση Μονάδες θα καλύπτονται από τη νέα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας της ΔΕΗ ΑΕ;
(Με το νομοσχέδιο αυτό δεν διασφαλίζεται με κανένα τρόπο η συνέχιση των ΣΣΕ και ΚΚΠ ΔΕΗ για τα επόμενα 6 χρόνια «εργασιακής εξασφάλισης»)
- 3) Ποια διαδικασία πρόκειται να ακολουθηθεί για την υλοποίηση της αποεπένδυσης των λιγνιτικών Μονάδων και την πώληση των σταθμών παραγωγής;

- 4) Η αύξηση τιμής του CO₂ που από 5€/tn οδεύει ήδη στα 12 €/tn και εκτιμάται ότι σύντομα θα αγγίξει (προβλέψεις για το χρηματιστήριο ρύπων) τα 20€/tn!!
Αυτό δεν θα αποτελέσει φρένο στην προσπάθεια πώλησης με απρόβλεπτες εξελίξεις ή τελικά θα πριμοδοτηθεί ο υποψήφιος επενδυτής από το κράτος δημιουργώντας έτσι χειραγώγηση του ανταγωνισμού εις βάρος της ΔΕΗ;
- 5) Πώς μπορεί να γίνει πώληση εγκαταστάσεων χωρίς εγκεκριμένες άδειες (πχ άδειες χρήσης νερού, άδειες απόθεσης στερεών παραπροϊόντων στα Ορυχεία);
- 6) Αν δεν βρεθεί αγοραστής τι θα γίνει με τις τυχόν ενδιάμεσες θυγατρικές και τους εργαζόμενους που θα υπαχθούν σε αυτές κατά το μεταβατικό ιδιοκτησιακό και εργασιακό καθεστώς;
- 7) Αν τελικά ολοκληρωθεί η εξαγγελθείσα πώληση πως και πόσες θέσεις εργασίας θα εξασφαλισθούν; Τι θα ισχύσει μετά την πώληση;
- 8) Εξετάζονται μεταθέσεις των εναπομεινάντων; Σε ποιες οργανικές θέσεις; Με τι κριτήρια;
- 9) Η V Μονάδα φυσικού αερίου ανήκει στη ΔΕΗ και δεν θα πωληθεί. Υπάρχουν εργαζόμενοι που δουλεύουν ταυτόχρονα στην IV και στην V Μονάδα. Πως θα γίνει ο διαχωρισμός αυτών των εργαζομένων;
- 10) Με ποια κριτήρια θα γίνει η πλήρης στελέχωση της V Μονάδας φυσικού αερίου στη Μεγαλόπολη;
- 11) Υπάρχουν εγκαταστάσεις κοινής λειτουργίας (πχ νερού-αποβλήτων) της V Μονάδας και της IV Μονάδας καθώς και προσωπικό που εργάζεται για αυτές. Πως θα γίνει ξεκάθαρα λοιπόν ο διαχωρισμός;
- 12) Η έκταση των ορυχείων μετά την αποκατάσταση τους θα παραμείνει στην καινούργια εταιρεία;
- 13) Τι θα γίνει με το Πρότυπο Χημικό Εργαστήριο κατά ISO 17025 που εδρεύει σήμερα στη Μεγαλόπολη IV και εκτελεί πιστοποιημένες αναλύσεις καυσίμων για όλο το Νότιο Σύστημα (συμπεριλαμβανομένων και των Νησιών);
- 14) Θα υπάρξουν ιδιαίτερες μεταβολές οργανωτικών δομών για τους Τομείς Συντήρησης των Μονάδων (ΔΕΗ και Ιδιώτη) ειδικά για τη Μεγαλόπολη και εν γένει για το Νότιο Σύστημα και εάν ναι ποιες προβλέπεται να είναι αυτές;

Για τους απολύτως παρόμοιους με την εποχή ίδρυσής της και ακόμα ισχυρότερους στην τρέχουσα εποχή λόγους, οι ανάγκες της Χώρας απαιτούν μια ενιαία Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, ανεξάρτητη από την εμπλοκή του κράτους στην καθημερινή της λειτουργία και διοίκηση, η οποία αυτοδύναμα ή και με ισχυρές συμμαχίες με ομοειδείς εταιρείες του Ευρωπαϊκού χώρου θα υπηρετεί το συμφέρον του Ελληνικού Λαού και την αναπτυξιακή προοπτική της Χώρας.

Ως υπέρτατο επιχείρημα παραθέτουμε την πρώτη σελίδα του ιδρυτικού νόμου της ΔΕΗ, με το ερώτημα:

«Ποιος ΙΔΙΩΤΗΣ θα αναλάβει τις υποχρεώσεις της ΔΕΗ απέναντι στον Ελληνικό λαό;»

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις
τῇ 7 Αυγούστου 1950

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμός φύλλου 169

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- N. 1468. Περὶ ἰδρύσεως δημοσίας ἐπιχειρήσεως ἡλεκτρισμοῦ. 1
- N. 1469. Περὶ προστασίας εἰδικῆς κατηγορίας οἰκοδομημάτων καὶ ἔργων τέχνης μεταγενεστέρων τοῦ 1880. ... 2
- N. 1471. Περὶ Διοικήσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἐκδόσεως Σχολικῶν Βιβλίων. 3
- N. 1472. Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 380) 25.5.49 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τρόπου διαχειρίσεως τῶν διατεθεισῶν πιστώσεων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων τοῦ ἐν Ἀθήναις συγκαληθσομένου ΣΤ' Διεθνoῦς Συνεδρίου Ἀμπέλου καὶ Οἴνου. 4
- N. 1473. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν τῶν λιμένων ἰσχυουσῶν διατάξεων. 5
- N. 1474. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 1055) 49 ὑπερὶ ἐπαγγελματικῆς προστασίας Ἑργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων ὑπηρετούντων εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ. 6
- N. 1475. Περὶ συστάσεως Ὁργανισμοῦ ἀποχετεύσεως τῆς περιοχῆς Πρωτεύουσας. 7

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1468.

Περὶ ἰδρύσεως δημοσίας ἐπιχειρήσεως ἡλεκτρισμοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐθρῆται Ὁργανισμὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δημοσία Ἐπιχειρήσις Ἡλεκτρισμοῦ», ὅποσον ἔχων τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν ὑδροηλεκτρικῶν καὶ θερμοηλεκτρικῶν ἐργοστασίων καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν τὴν χῶραν, τὴν ἐγκατάστασιν ἐθνικοῦ δικτύου πρὸς μεταφορὰν τῆς παραγομένης ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ τὴν διὰ τὴν αὐτῆς.

2. Ὁ Ὁργανισμὸς οὗτος ἀποτελεῖ δημοσίαν ἐπιχείρησιν ἀνήκουσαν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Λαῖνον, λειτουργοῦσαν χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας, ἀπολαμβάνουσιν διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀποτελείας, τελοῦσαν ὅμως ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν καὶ τὴν ἐλεγχὸν τοῦ Κράτους. Τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτῆς θέλει εὐθυμεῖν διὰ τὴν Διοικήσεως ἐφ' ἧς ἐκδιδόμενου προτάται τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰσηγῆται τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ.

3. Εἰδικῶς ἡ Δημοσία Ἐπιχειρήσις Ἡλεκτρισμοῦ ὑποχρεοῦται ὅπως :

α) Διασφαλίσῃ τὴν οἰκονομικὴν αὐτάρκειαν αὐτῆς.
β) Παρέχῃ τὴν παραγομένην ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν πρὸς τοὺς ἀγροτικούς καὶ ἀστικούς πληθυσμούς εἰς τὴν εὐδυνωτέραν δυνατὴν τιμὴν, ἐνεργοῦσα βάσει ὑγιᾶν ἐμπορικῶν ἀρχῶν. ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς γενικωτέρας οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Χώρας.

γ) Ἀποφεύγῃ τὰς ἀδικαιολογήτους διακρίσεις κατὰ τὴν παροχὴν ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας μετὰ τῶν δικῶν περιοχῶν τῆς Χώρας καὶ κατὰ τὴν καθοριστὴν τῶν τιμολογίων μετὰ τῶν καταναλωτῶν τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

δ) Διαθέτῃ τὰ πραγματοποιούμενα ἐσοδα μετὰ τὴν ἀραίρεσιν κρατήσεων πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικῶν, ἀποκλειστικῶς πρὸς τελειοποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἔγκαταστάσεων, βελτιώσιν τῶν ὁρῶν ἐξυπηρέτησεως τοῦ κοιντοῦ καὶ μείωσιν τῆς τιμῆς τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἀπαχραυομένης τῆς διαθέσεως αὐτῶν διὰ σκοπῶν ἑξόν πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ παρόντος καθοριζομένους σκοποὺς αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Δημοσία Ἐπιχειρήσις Ἡλεκτρισμοῦ θὰ ἔχῃ τὴν ἀποκλειστικὴν προνόμιον :

Α'. Τῆς κατασκευῆς, λειτουργίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως :

α) Ὑδροηλεκτρικῶν ἐργοστασίων καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἐνεργείας, διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς δυνάμεως τῶν ρεόντων ὑδάτων, τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν, εἰς τὴν ἐκτασιν ἢ δυνάμει αὐτῆς κινεῖται ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς δημοσίας ἐπιχειρήσεως.

β) Θερμικῶν ἐργοστασίων παραγωγῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θέλει χρησιμεύει κατὰ προτίμησιν ἐγγωρίους καυσίμους ὕλας.

γ) Ἐθνικοῦ δικτύου μεταφορᾶς τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος συνδέοντος τὰ ἡλεκτροπαραγωγικὰ ταῦτα ἐργοστάσια μετὰ τὰς διαφόρους πρὸς ἐξυπηρέτησιν περιοχάς.

δ) Τῶν ἀναγκαίων γραμμῶν καὶ δικτύων διανομῆς τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν δικτύων μέχρι τῶν κέντρων καταναλώσεως.

Β'. Τῆς διαθέσεως καὶ πωλήσεως τοῦ παραγομένου ρεύματος εἰς τὸν Λαῖνον καὶ Κοινότητα καὶ εἰς συνεταιρισμούς.

Για το Σύλλογο Διπλωματούχων Μηχανικῶν Ομίλου ΔΕΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΡ. ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΞΕΝ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ